

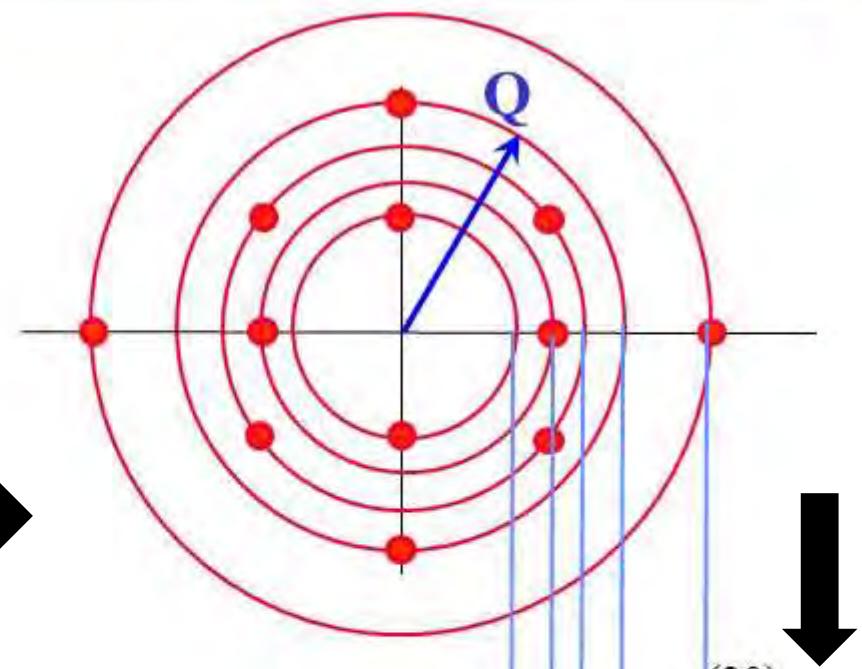
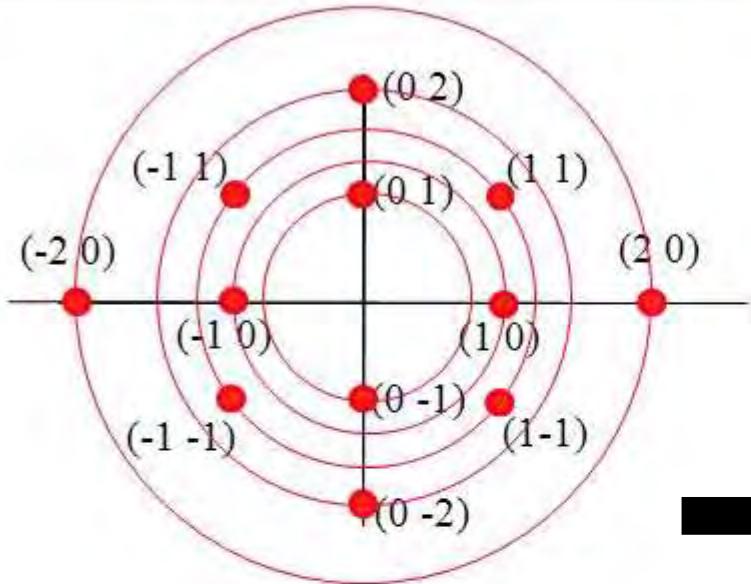
Savremena rendgenska analiza na monokristalu i prahu sa primerima

2. deo - prah

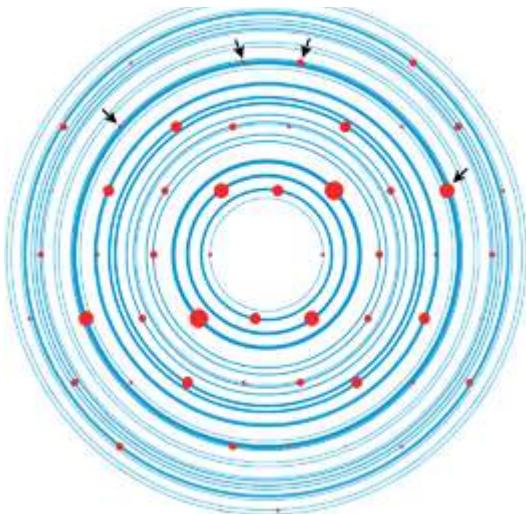
Predrag Vulić
Rudarsko-geološki fakultet
Predrag.vulic@rgf.bg.ac.rs

Sadržaj

- Poreklo difraktograma praha – veza sa recipročnim prostorom
- Primena i osnovne karakteristike metode praha
- Savremene geometrije, detektori i primarna monohromacija
- Ritveldova metoda
- Ab initio rešavanje kristalnih struktura iz podataka dobijenih difrakcijom na prahu

Prah: slučajan raspored mnogo manjih kristala

Trodimenzionalna informacija iz recipročnog prostora svedena na jednu dimenziju na difraktogramu praha

Primena

- Metode rendgenske difrakcije na polikristalnom materijalu našle su široku primenu u različitim naukama:
 - geologija (minerali i stene)
 - arheologija (keramika, staklo, metali)
 - nauka o materijalima (novi materijali)
 - hemija (strukture kristala, fazni sastav)
 - farmacija (industrija lekova)
 - medicina i stomatologija (bubrežno kamenje, zubni implanti)
- itd.

Primena

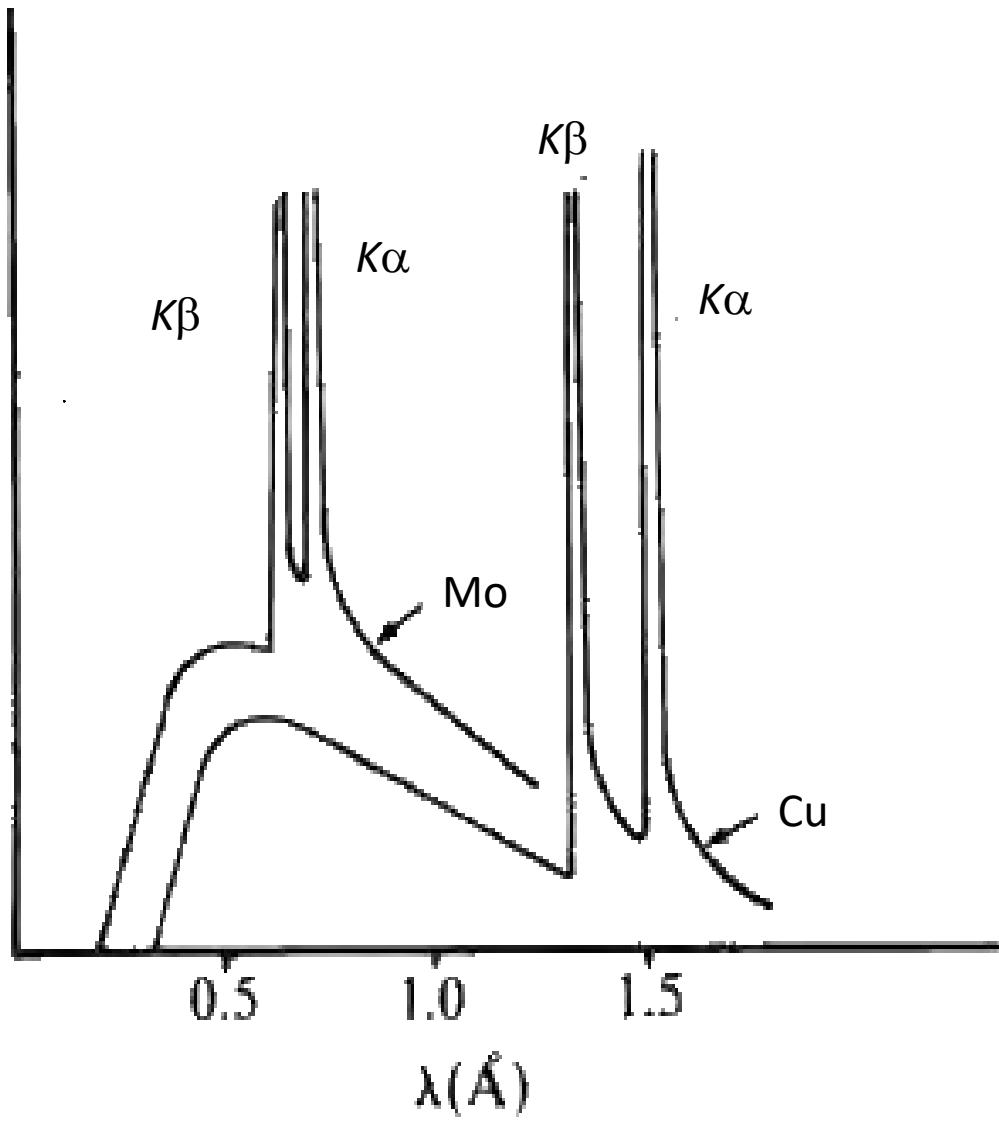

- Metode rendgenske difrakcije na polikristalnom materijalu našle su značajnu primenu u ispitivanju faznih transformacija u mnogobrojnim tehnološkim procesima:
 - Strukture, fazni sastav, transformacija minerala i stena i uslovi postanka
 - industrija keramičkih materijala, stakla, metala itd.
 - industrija akumulatora, katalizatora itd.
 - industrija metala, legura, metalna stakla itd.)
 - hemijska tehnologija
 - industrija lekova

Karakteristično rendgensko zračenje

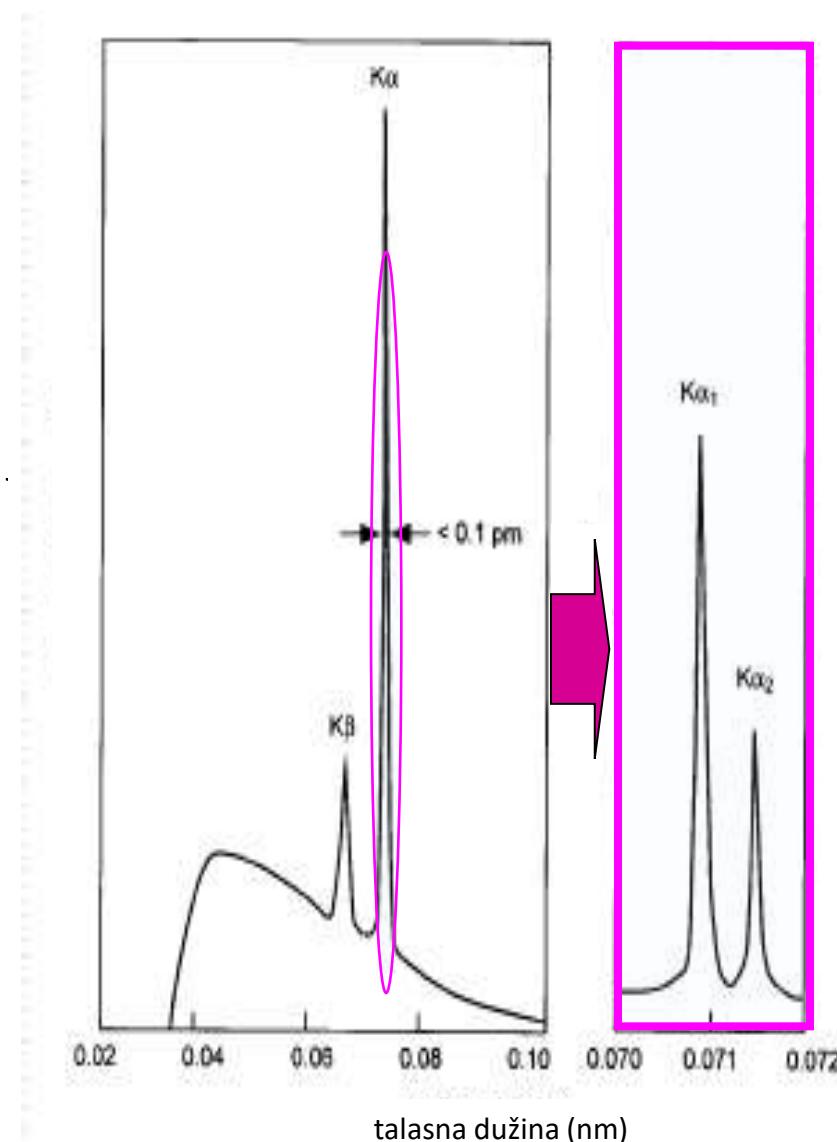
Izbor karakterističnog rendgenskog zračenja?

- Za kristalografska istraživanja najčešće se koriste CuK α - i MoK α -zračenje.
- Talasne dužine rendgenskog zračenja sa bakarne ($K\beta=1,39217$, $K\alpha=1,54178$ Å) i molibdenske ($K\beta=0,63225$, $K\alpha=0,71073$ Å) antikatode.

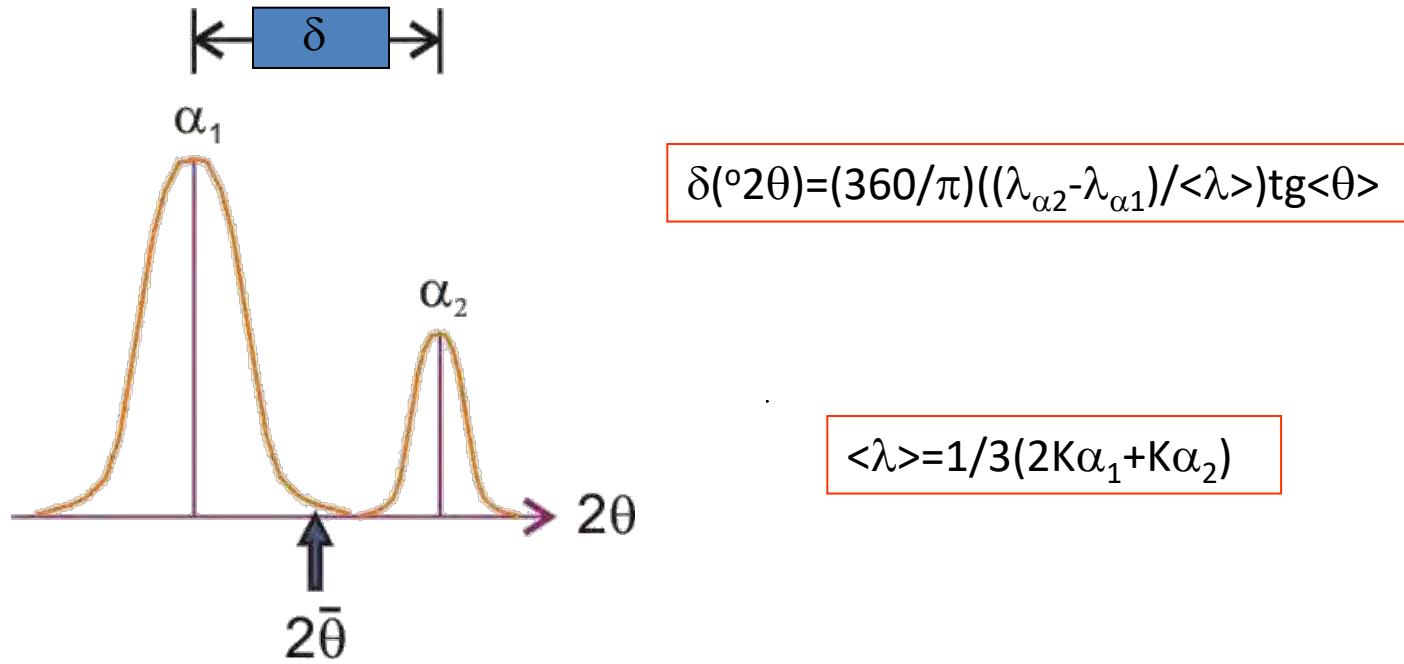
Karakteristično rendgensko zračenje

- L-ljuska i više ljudske imaju više energetskih podnivoa, tako da se a i b linije sastoje od više bliskih linija različitih talasnih dužina. To je naročito izraženo na višim uglovima rasipanja.
- Odnos intenziteta Ka_1 - i Ka_2 - linija iznosi 2:1

Difraktometar za prah

6. Određivanje $K\alpha_2$ - linije

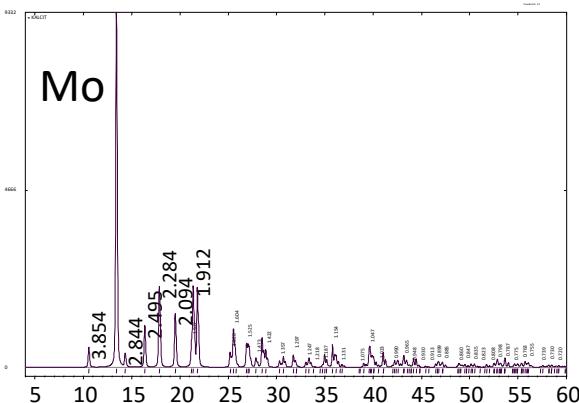
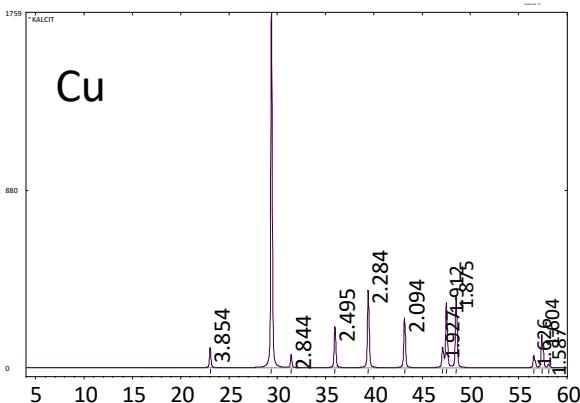
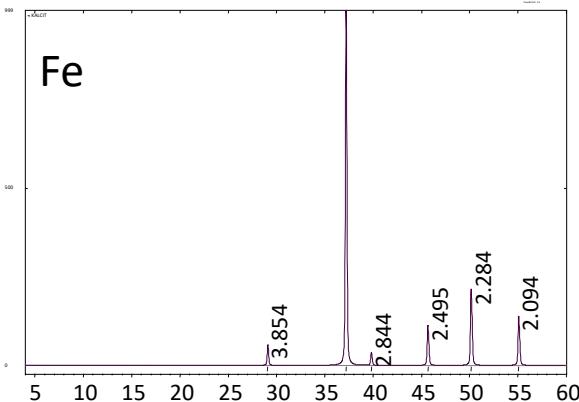
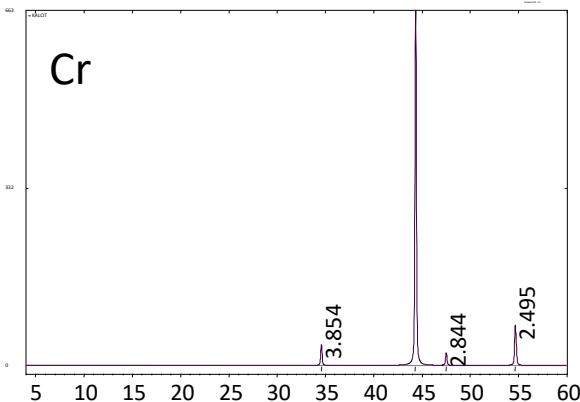
- Poznavajući razlike u položajima pikova nastalih korišćenjem $K\alpha_1$ i $K\alpha_2$ zračenja ($1,54051$ i $1,54433$ Å) kao i činjenicu da je intenzitet $K\alpha_1$ dvostruko veći od $K\alpha_2$, moguće je smanjiti greške pri određivanju ugla 2θ .

Karakteristično rendgensko zračenje

Izbor karakterističnog rendgenskog zračenja?

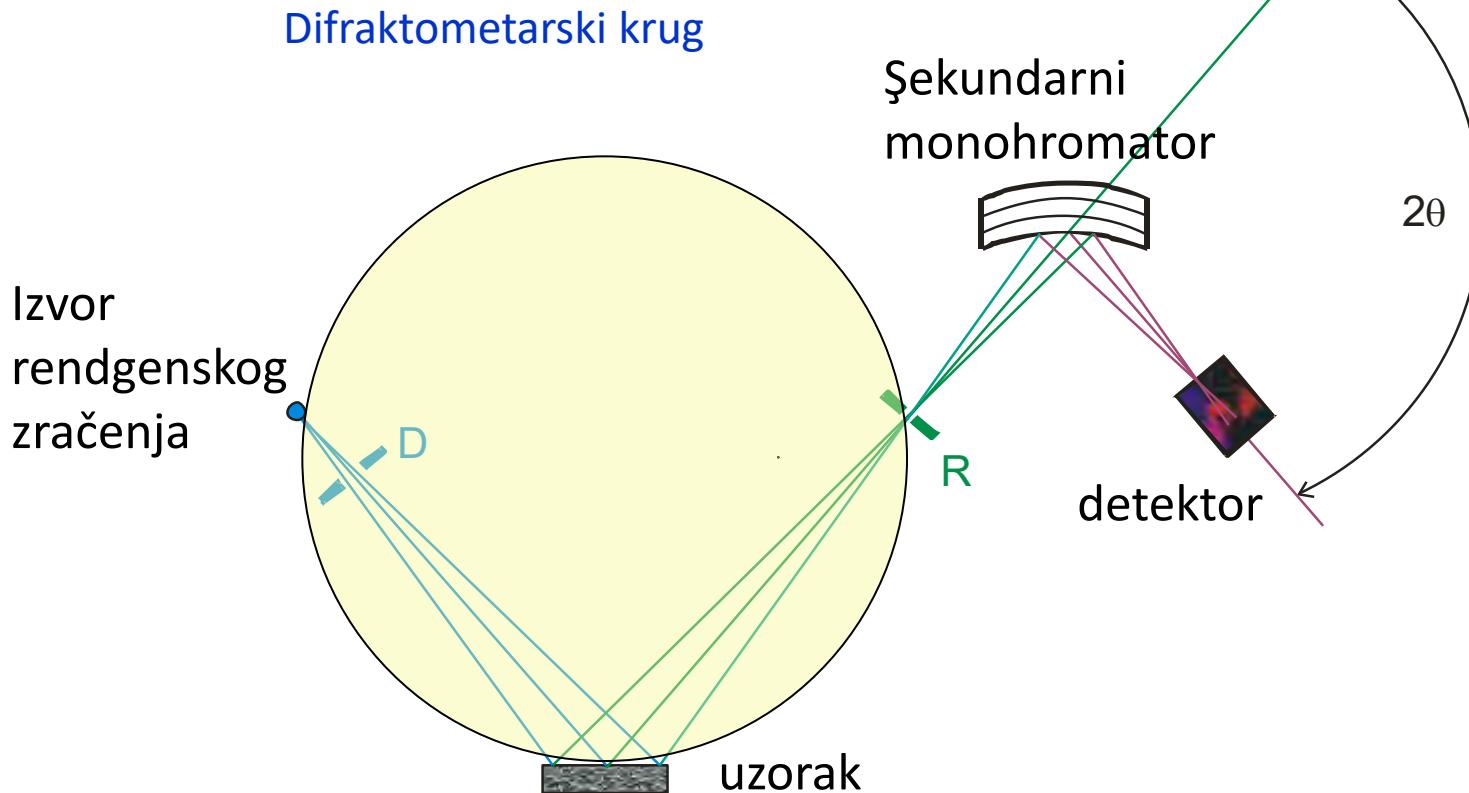
Primer: kalcit (CaCO_3)

- kalcit
- Cr
- Fe
- Cu
- Mo

$2\theta = 4-60^\circ$

Difraktometar za prah

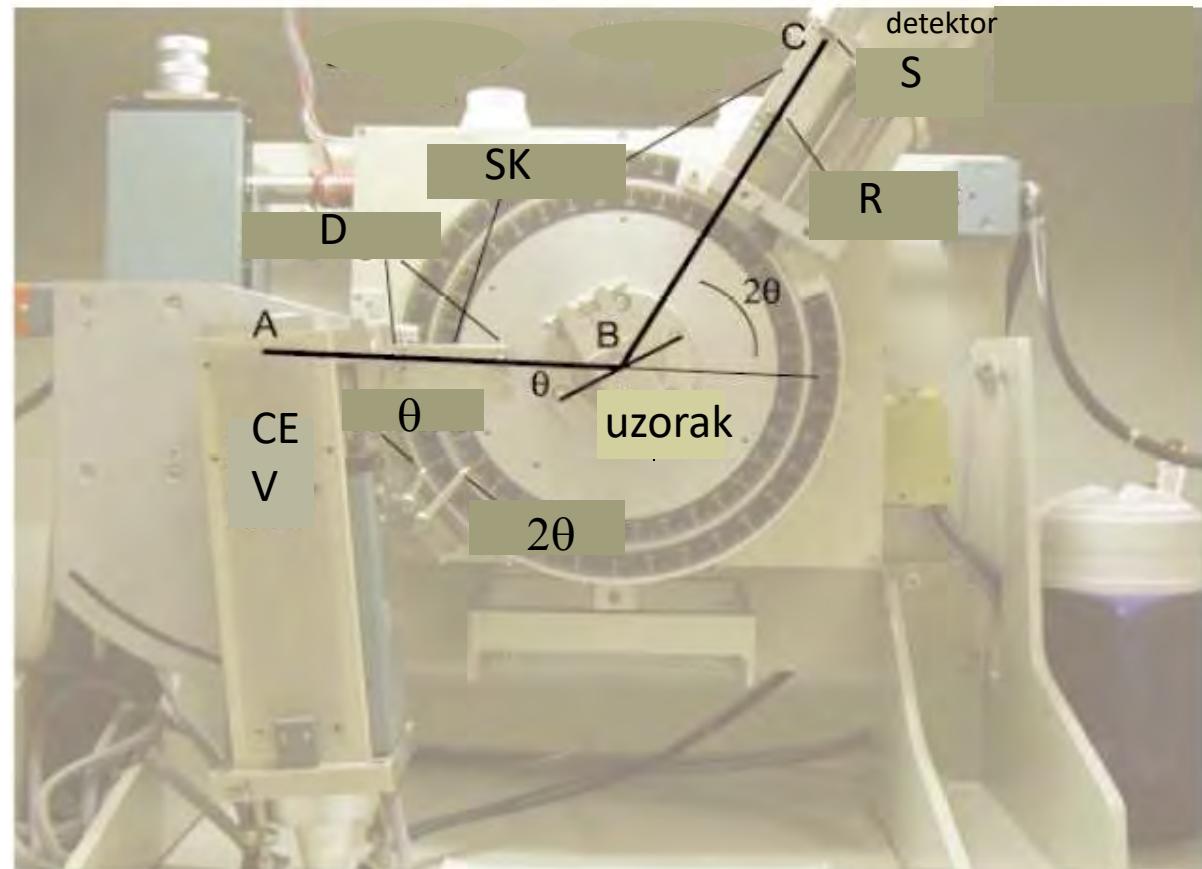

- Rendgenski zraci divergiraju iz izvora (cevi) kroz prorez D i padaju na **RAVAN** sprašeni uzorak. Svi zraci difraktovani na pogodno orijentisanim kristalima u uzorku detektuju se detektorom nakon prolaska kroz prorez R i monohromator.
- Pomoću monohromatora ili filtera odstranjuje se neželjeno zračenje.
- Izvor, uzorak i prorez R leže na **difraktometarskom ili goniometarskom krugu**.

Difraktometar za prah

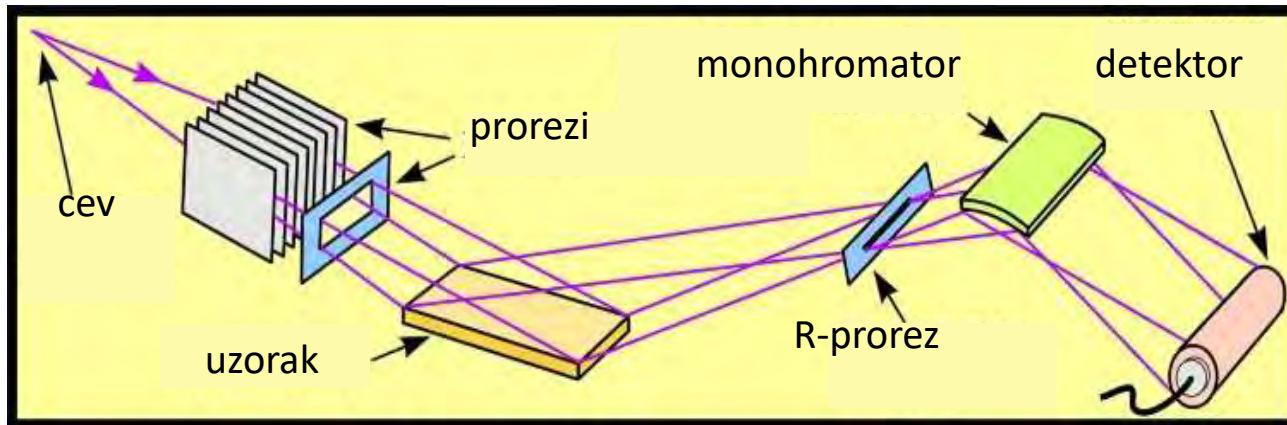
- Rastojanja $AB=BC$ su konstantna i predstavljaju poluprečnike difraktometarskog ili goniometarskog kruga.
- Položaj cevi je fiksiran, a **uzorak rotira upola sporije od detektora** da bi se održala θ - 2θ geometrija.
- Uz cev i detektor postavljeni su Soller-ovi kolimatori (SK) kao i divergentni (D), prijemni (R) i ograničavajući (S) prorezi.
- Detektor i grafitni monohromator ne vide se na slici.

θ - 2θ geometrija

Difraktometar za prah

Prorezi za usmeravanje snopa i smanjivanje bočnog raspanja

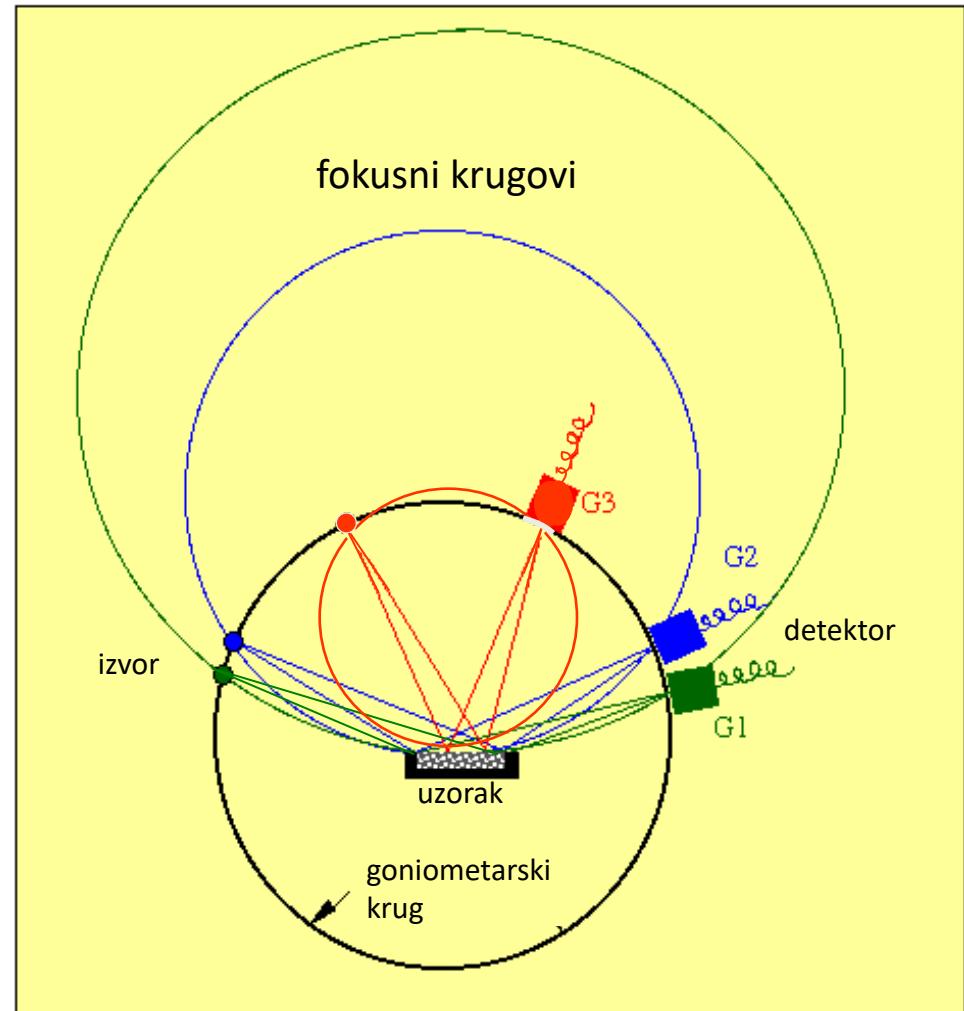

- Upadni snop prolazi kroz SK i D prorez i pada na sprašeni uzorak.
- Difraktovani zraci sa pogodno orijentisanih kristala usmeravaju se ka prorezu R i monohromatoru da bi se uklonilo neželjeno zračenje.
- Od monohromatora zraci putuju ka detektoru koji broji prispele impulse.

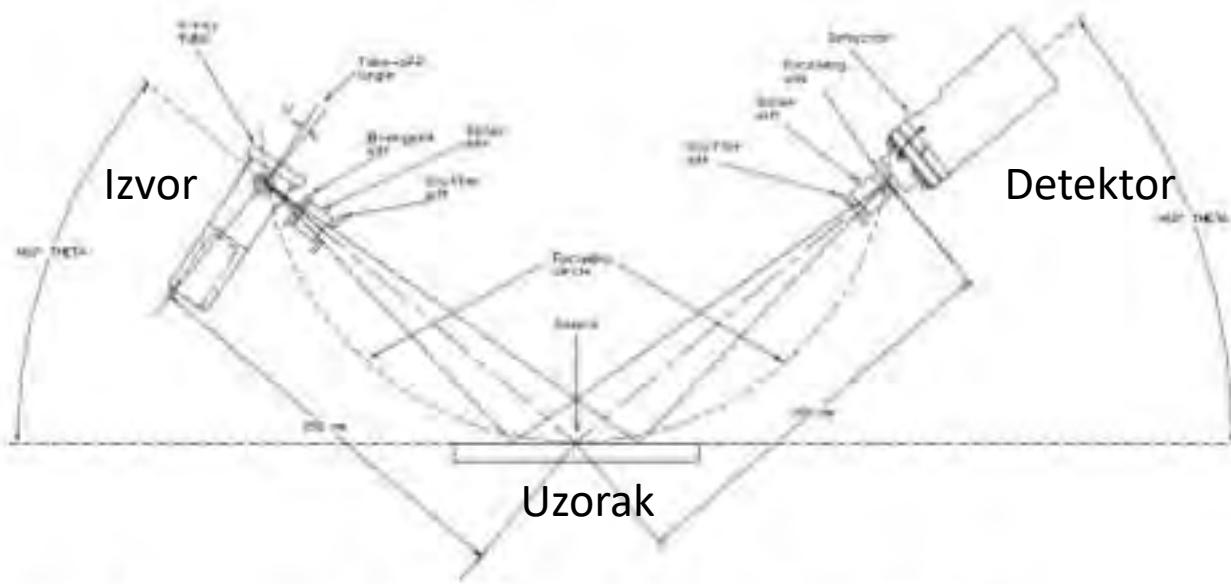
Difraktometar za prah

Geometrijski principi Bragg-Brentano parafokusnog difraktometra

- Difraktovani zraci usmereni su ka odgovarajućem položaju na **fokusnom krugu**.
- Tačke G1, G2, G3 označavaju refleksije čije d -vrednosti iznose d_1 , d_2 , d_3 .
- Površina uzorka uvek tangira fokusni krug.
- Radijus fokusnog kruga opada sa porastom Bragg-ovog ugla. Kad je $2q = 0^\circ$, radijus je beskonačno veliki, a minimalnu vrednost (polovina rastojanja izvor-uzorak ili uzorak-detektor) ima kad je $2q = 180^\circ$.

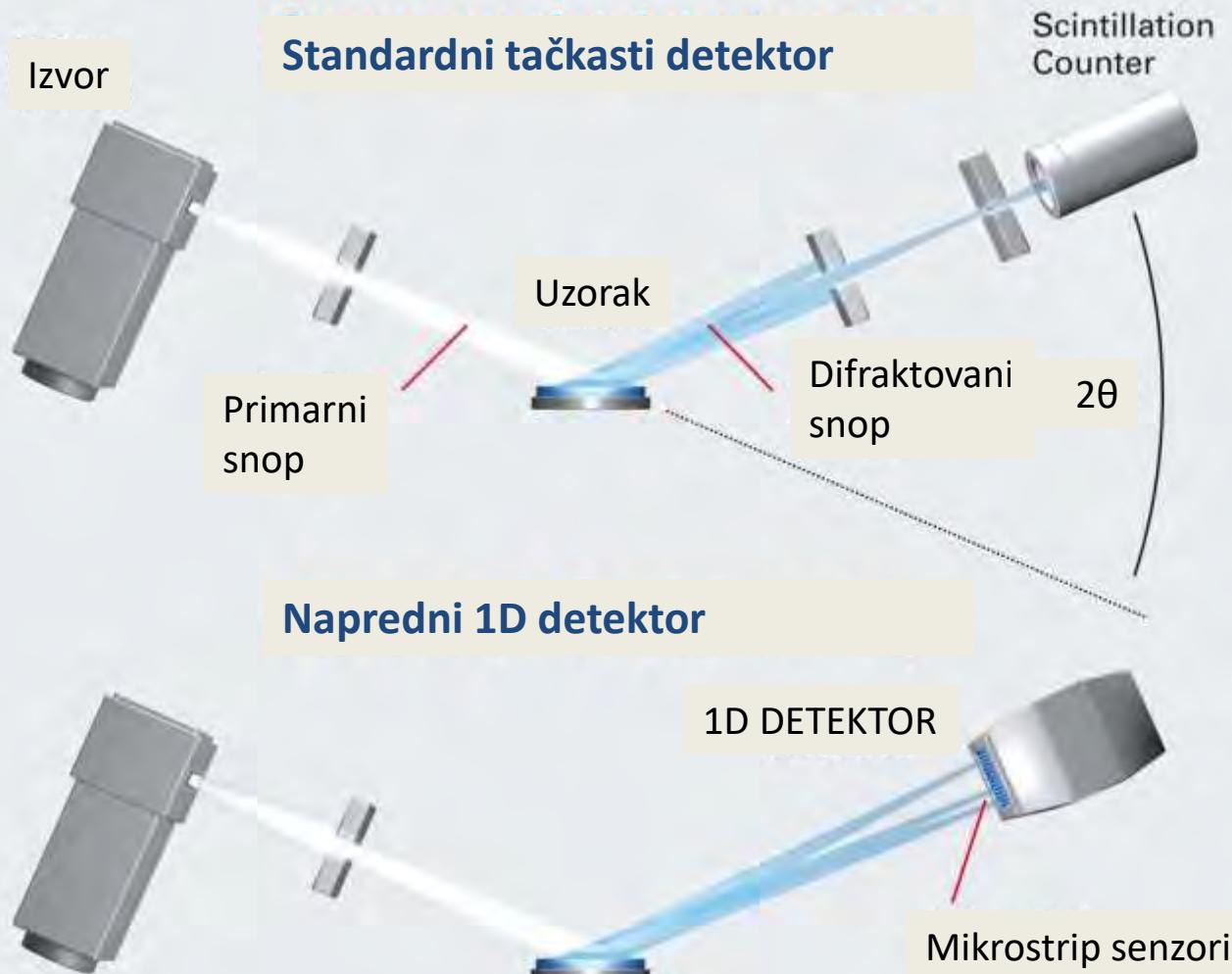

θ - θ GEOMETRIJA

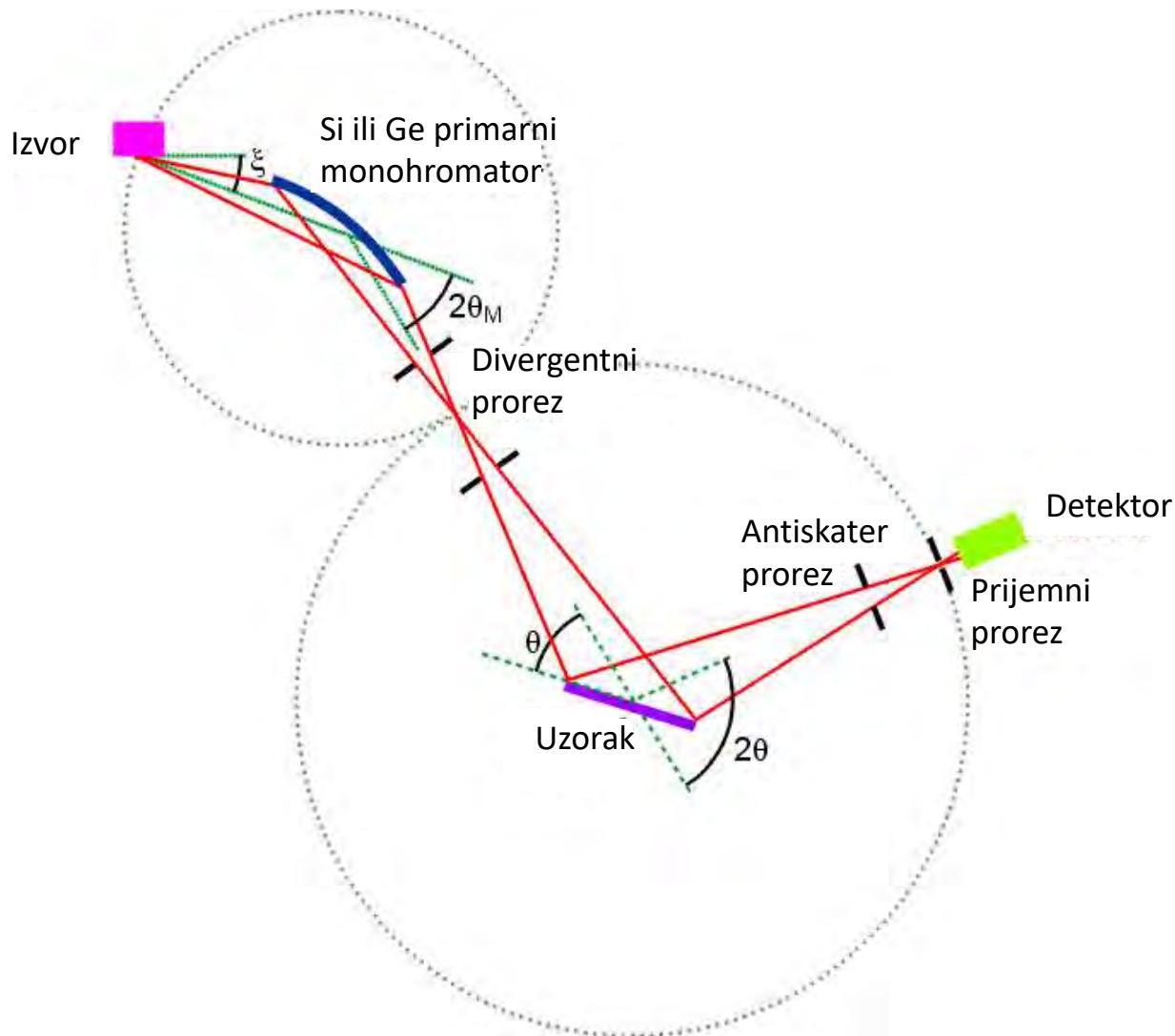
- Uzorak je uvek horizontalan (prednost za rastresite ili tečne uzorke)
- Cev i detektor se simultano kreću po uglu θ
- **Pored divergentne geometrije (divergentni snop) za neravne uzorke se može koristiti i paralelni snop**

Prednosti 1D detektora

- 0D (tačkasti) detektor prikuplja podatke na samo jednom ugaonom položaju
- 1D detektor sastavljen od mikrostrip senzora simultano prikuplja podatke u ugaonom opsegu
- 1D detektor značajno smanjuje trajanje eksperimenta
- 1D detektor može igrati ulogu sekundarnog monohromatora

PRIMARNI MONOHROMATOR (K α 1 zračenje)

- Primarni monohromator – isključivo K α 1 zračenje
- Smanjuje broj difrakcionih linija na difraktogramu što je značajno za određivanje nepoznate jedinične celije

Kvalitativna analiza

Kvalitativna analiza ili identifikacija faza

- **Procedure za pretraživanje ili tzv. „search/match“ procedure**
- „Joint Committee Powder Diffraction Standards“ tj. JCPDS baza podataka.
- Sada se zove „International Centre for Diffraction Data - Powder Diffraction Files“ tj. PDF
- Do 2016. godine postoje podaci za oko nekoliko stotina hiljada neorganskih i organskih jedinjenja.

Kvalitativna analiza

Kvalitativna analiza ili identifikacija faza

d-vrednosti za 4 najjače refleksije

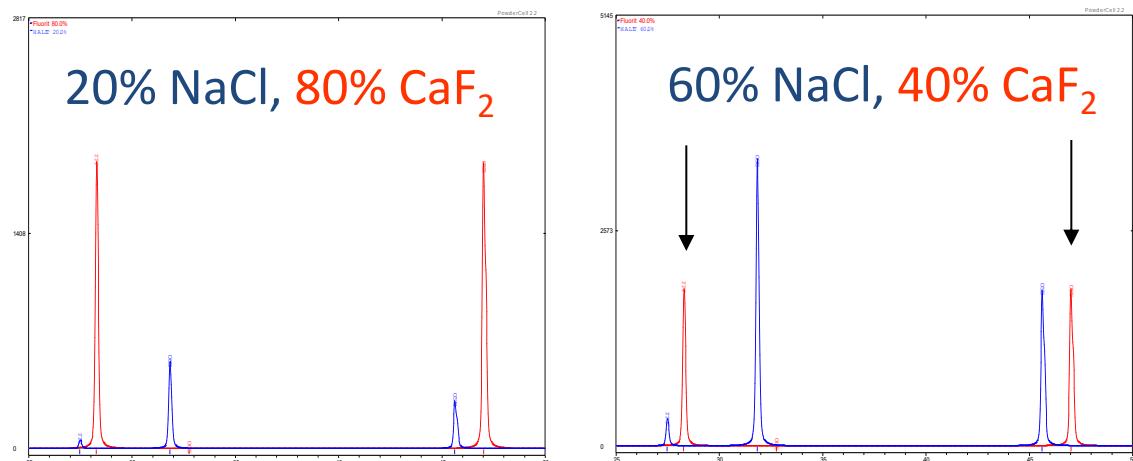
relativni intenziteti za 4 najjače refleksije

<i>d</i>	1a	1b	1c	1d	Hemski naziv i formula, mineraloški naziv			8
I/I _i	2a	2b	2c	2d	7			9
korišćeno zračenje, filter,...					<i>d</i>	I/I _i	hkl	
parametri ćelije, prostorna grupa,...					<i>d</i>	I/I _i	hkl	
optički podaci, literatura,...					spisak relativnih intenziteta i <i>d</i> -vrednosti za sve refleksije			
komentari							10	

Kvantitativna analiza

Klasične metode rendgenske **kvantitativne** analize

KOLIKO?

Intenziteti se menjaju proporcionalno.

- Klasične metode uključuju dva glavna koraka:
 - Određivanje intenziteta odabranog pika ili pikova
 - Izračunavanje zastupljenosti iz tako određenog intenziteta.
 - Dele se na direktnu, metodu sa unutrašnjim standardom i metodu RIR intenziteta.

RITVELDOVA METODA

Ritveldova metoda je tehnika koju je razvio Hugo Ritveld i koristi se za karakterizaciju kristalnog materijala. Neutronska i rendgenska difrakcija sprašenih uzoraka daje difrakcione slike na kojima se nalaze pikovi različitog položaja i intenziteta. Intenzitet, položaj i širina pikova koriste se za određivanje strukturnih osobina materijala, pa i samih struktura.

RITVELDOVA METODA

J. Appl. Cryst. (1969). **2**, 65-71.

A Profile Refinement Method for Nuclear and Magnetic Structures

H.M. Rietveld
Reactor Centrum Nederland, Petten (N-H.), The Netherlands

Received 29 November 1968

Abstract

A structure refinement method is described which does not use integrated neutron powder intensities, single or overlapping, but employs directly the profile intensities obtained from step-scanning measurements of the powder diagram. Nuclear as well as magnetic structures can be refined, the latter only when their magnetic unit cell is equal to, or a multiple of, the nuclear cell. The least-squares refinement procedure allows, with a simple code, the introduction of linear or quadratic constraints between the parameters.

Introduction

The powder method has gained a new importance in neutron diffraction owing to the general lack of large specimens for single-crystal methods. Even in those cases where it proves to be possible to grow large single crystals, these may still suffer

Ritveldova metoda

- Ritveldova metoda je metoda za utačnjavanje celog dijagrama praha. Tokom utačnjavanja pomoću metode najmanjih kvadrata minimizuje se vrednost izraza S_y .

$$S_y = \sum_i w_i (y_{oi} - y_{ci})^2$$

y_{oi} - izmereni intenzitet na i -tom koraku na dijagramu praha

y_{ci} - izračunati intenzitet na i -tom koraku

$w_i = \frac{1}{y_{oi}}$ - težinska funkcija i -tom koraku

- Suma na desnoj strani jednačine obuhvata sve prikupljene podatke, tj. sve tačke u kojima je zabeležen intenzitet.

Izračunati intenziteti

$$y_{ci} = y_{bi} + \sum_{\Phi} S_{\Phi} \sum_k G_{\Phi} (2\theta_i - 2\theta_k) I_k$$

bazna
linija u
tački i

Faktor skale
faze Φ

Vrednost profilne
funkcije u tački i za
refleksiju k faze Φ

Intenzitet k -te
refleksije faze Φ

Multiplicitet
refleksije

Lorenz-polarizacioni
faktor

$$I_k = m_k L_k |F_k|^2 P_k A_k$$

Strukturni
faktor

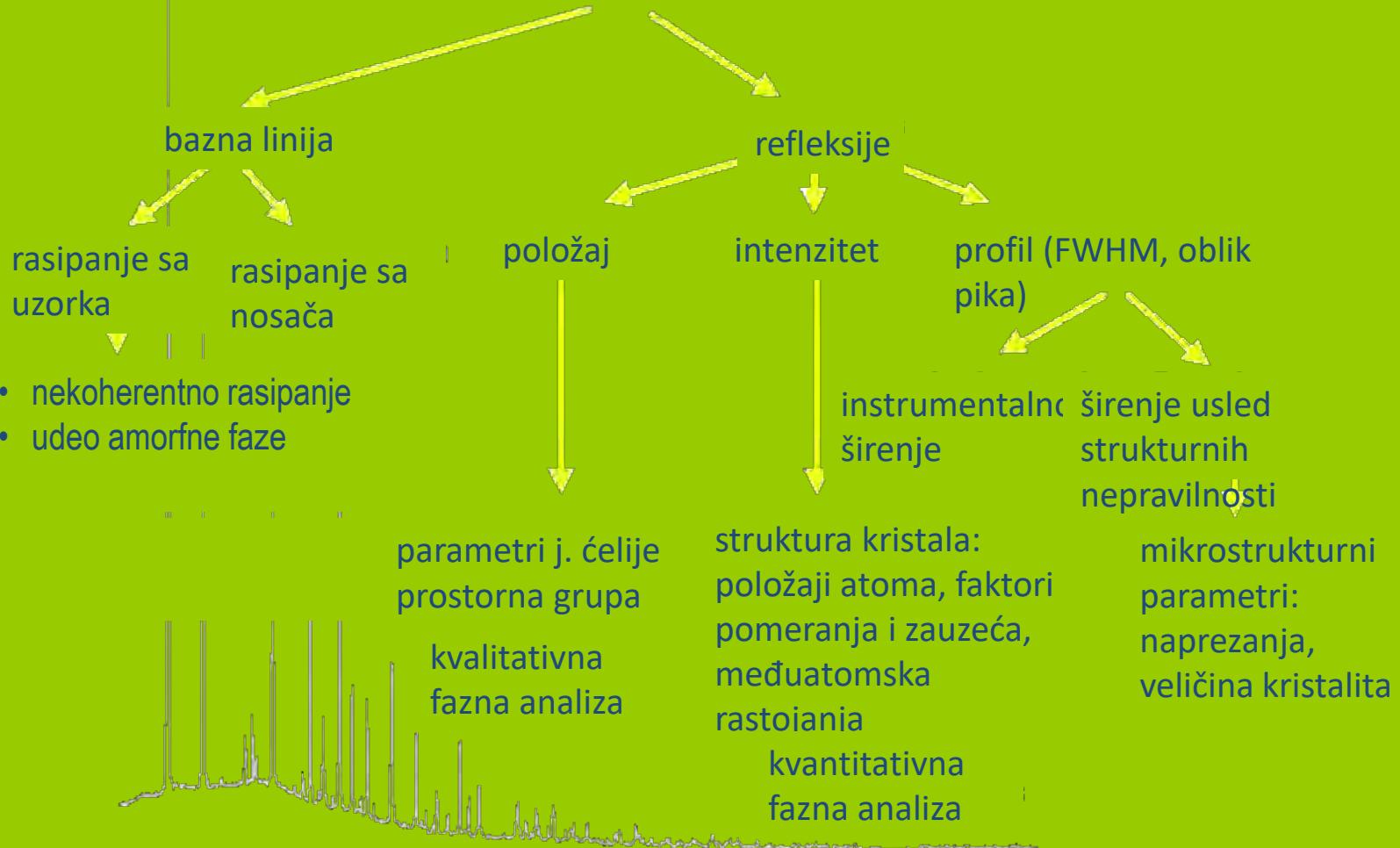
Faktor apsorpcije

Usmerena
orientacija

- Radi poređenja u svakoj tački dijagrama izračunava se intenzitet y_{ci} koji predstavlja sumu doprinosa svih susednih preklopljenih refleksija i intenziteta bazne linije.
- Zato je potrebno unapred znati kristalne strukture prisutnih faza da bi se mogli izračunati strukturni faktori (intenziteti).

Ritveldova metoda

informacije koje sadrži dijagram praha

Kvantitativna analiza

Ritveldova metoda

- U smeši od N kristalnih faza maseni udeo W_j faze j dat je izrazom:

$$W_j = \frac{S_j Z_j M_j V_j}{\sum_{i=1}^n S_i Z_i M_i V_i}$$

- S_j - faktor skale faze j ,
- Z_j - broj formulskih jedinica po jediničnoj čeliji faze j
- M_j - masa formulske jedinice
- V_j - zapremina jedinične čelije

Ritveldova metoda

Ritveldova metoda omogućava:

- brže prikupljanje podataka na prahu od većine monokristala
- proučavanje faznih transformacija (pri grejanju, hlađenju, pod visokim pritiscima,...)
- bližnjenje nije problem za podatke izmerene na polikristalnom uzorku
- višefazno utačnjavanje
- kvantitativnu analizu mešavine
- veoma precizne parametre jedinične ćelije
- analizu širenja pikova i određivanje mikrostrukturnih parametara
- utačnjavanje magnetnih struktura
- veliki broj kristalnih struktura je teško dobiti u obliku monokristala

Ritveldova metoda

Osnovni nedostaci su:

- 3-dimenzionalni podaci koji se mogu dobiti na monokristalu sad su samo jednodimenzionalni.
- nepravilnosti u strukturi i preferentna orijentacija mogu negativno da utiču na tačnost intenziteta.

Zbog toga je Ritveldova metoda:

- uglavnom procedura utačnjavanja, koja počinje sa strukturnim modelom koji je razumna aproksimacija ispitivane strukture
- strukturni parametri (naročito faktori pomeranja atoma) u opštem slučaju, manje su tačni od onih određenih iz podataka monokristala

Ritveldova metoda

Osnovni zahtevi za Ritveldovu metodu su:

- **tačni eksperimentalni podaci,**
- **tačan početni model strukture,**
- **profilna funkcija koja tačno opisuje oblik i širinu pikova na difraktogramu.**

Profilna funkcija može biti:

- analitička (neka od matematičkih funkcija koje opisuju oblik difrakcionog maksimuma) ili
- empirijska (kada se izračunava iz parametara geometrije instrumenta – Fundamental Parameters Approach - FPA). Ovakav pristup se sve češće koristi u komercijalnim programima za primenu Ritveldove metode (TOPAS).

Ab Initio određivanje strukture iz podataka dobijenih rendgenskom difrakcijom na prahu

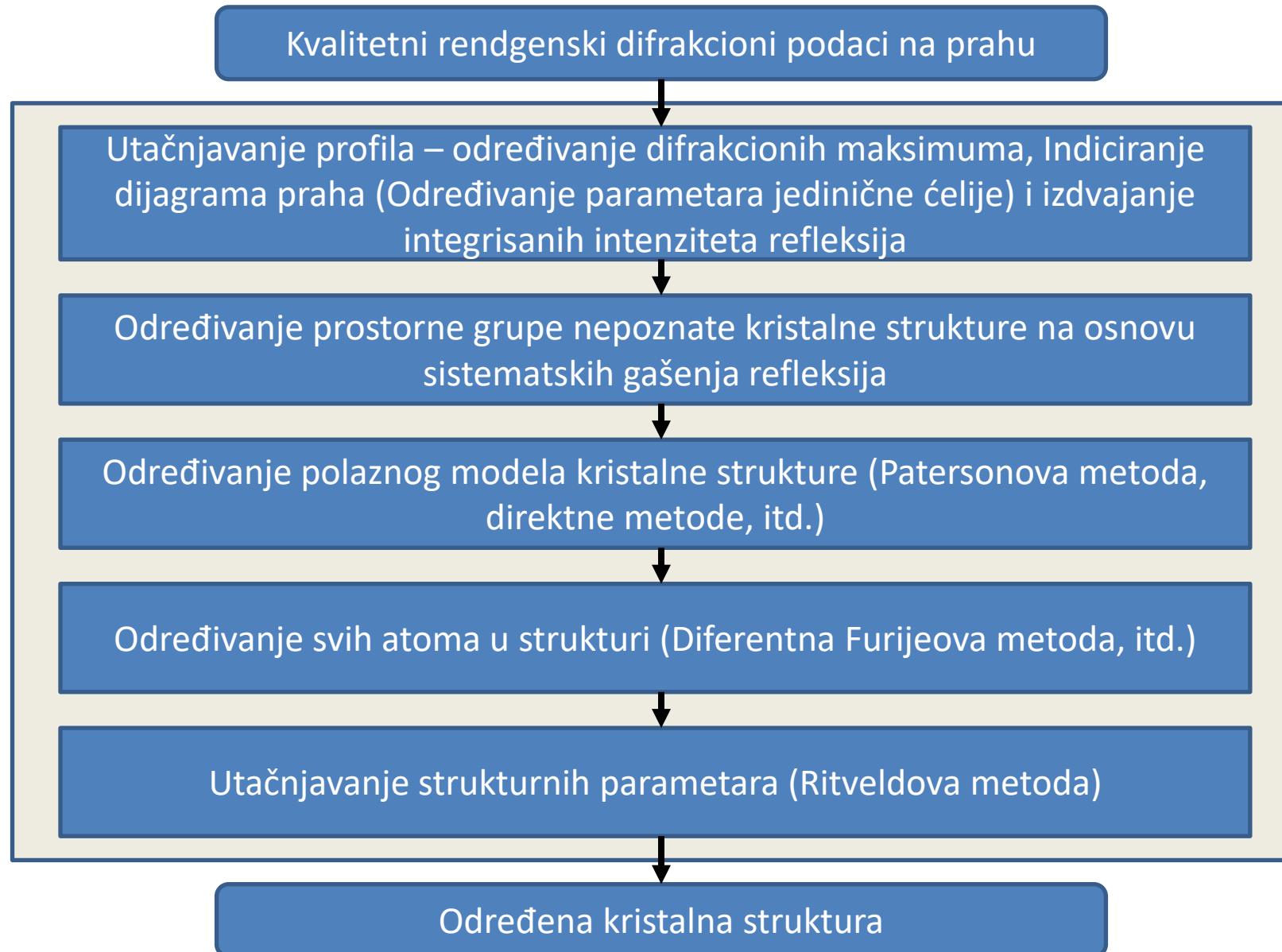
Ab initio (Lat.) – od početka

- Ukoliko struktura nije poznata ne može se primeniti Ritveldova metoda utačnjavanja.
- Strukturna 3D informacija recipročnog prostora je na rendgenskom difraktogramu praha svedena u jednu dimenziju. Procedura odeđivanja nepoznate jedinične ćelije nije trivijalna.

ALI:

- **Razvoj savremenih rendgenskih difraktometara omogućava prikupljanje kvalitetnih podataka (bolji detektori, primarna monohromacija, itd.) i**
- **Razvoj računarske tehnike omogućava primenu novih softverskih paketa baziranih na matematičkim metodama koje ranije nije bilo moguće jednostavno primeniti.**

Ab Initio određivanje strukture iz podataka dobijenih rendgenskom difrakcijom na prahu

Programi za indiciranje ćelije

Određivanje nepoznate jedinične ćelije

Programi za indiciranje nisu komercijalni i mogu se sa ostalim kristalografskim programima naći na:

<http://www CCP14.ac.uk/solution/index/>

- Za indiciranje su neophodni visokokvalitetni podaci.
- Indiciranje je lakše ako je širina pika $< 0,05^\circ 2\theta$.

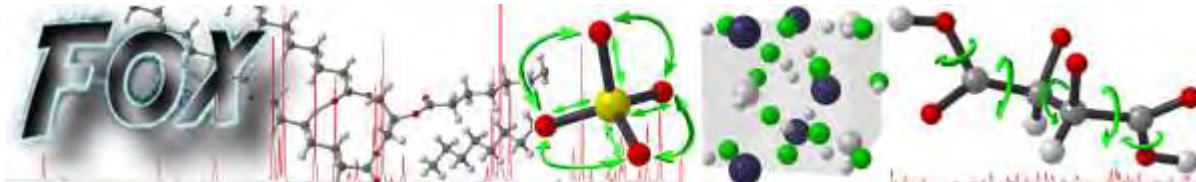
Neki od poznatijih su:

- **Ito** (Visser),
- **Dicvol** (Louër & Louër, Louër & Vargas, Boultif & Louër) i
- **Treor** (Werner).

Svi ovi programi su obično deo softverskih paketa za ab initio određivanje kristalnih struktura iz praha

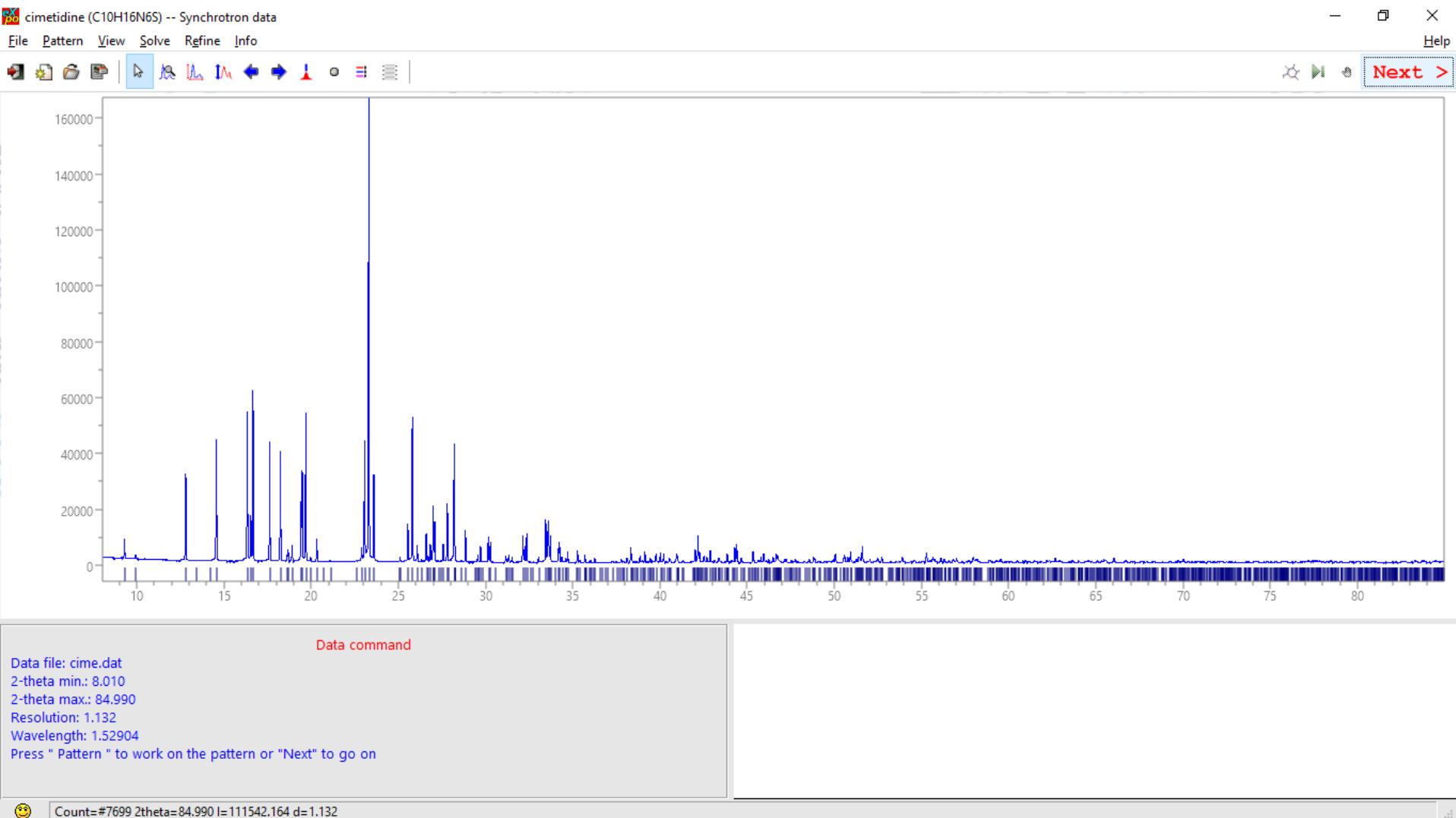
Svaki od njih ima prednosti i nedostatke. Ovaj korak je veoma težak, ako je struktura potpuno nepoznata.

Ab initio rešavanje strukture iz praha

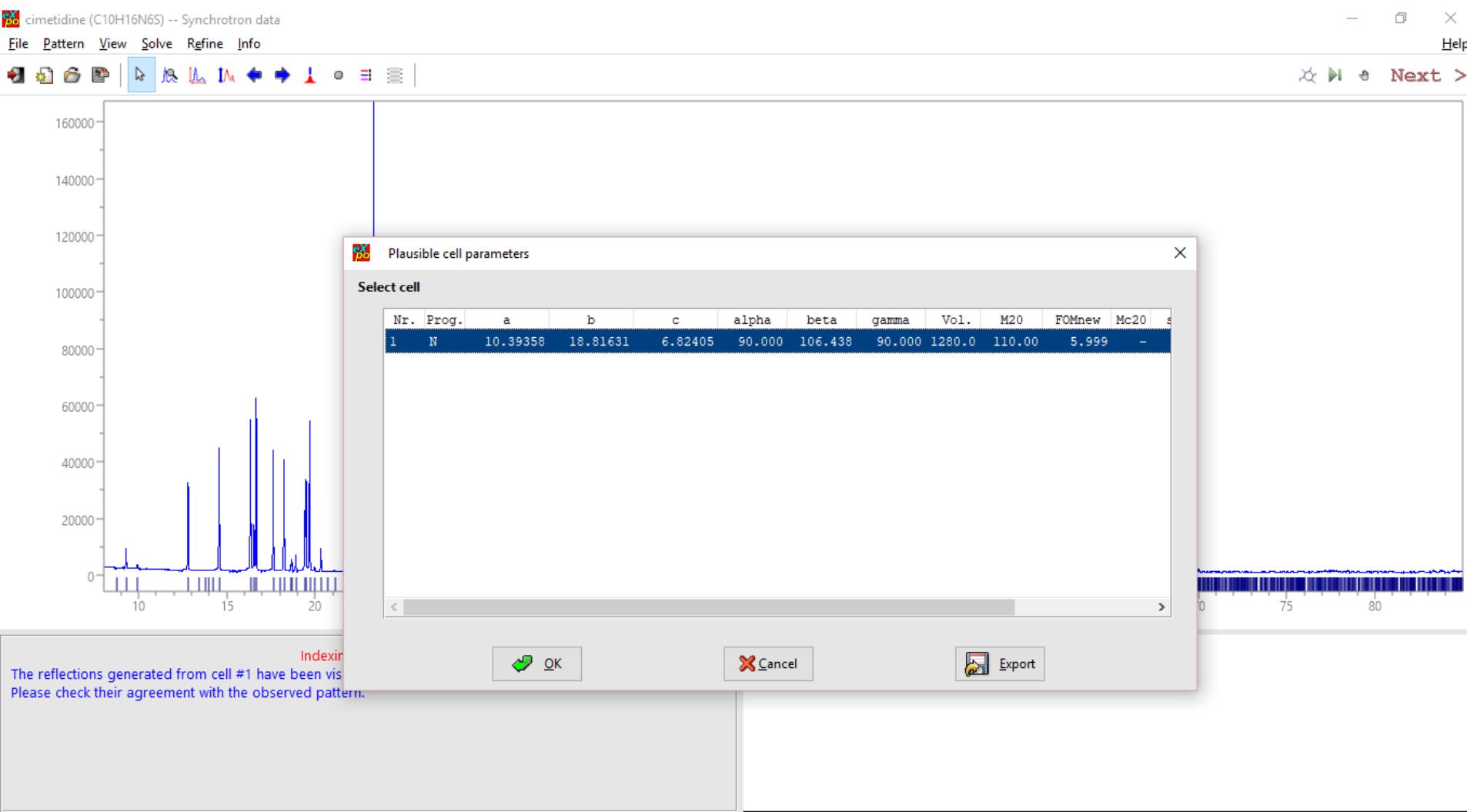

- Postoji veliki broj softverskih paketa za ab initio rešavanje strukture iz praha. Dva nekomercijalna su EXPO i FOX.
- Standardni pristup u programu EXPO je indiciranje ćelije, određivanje prostorne grupe i ekstrakcija integrisanih intenziteta iz difraktograma praha. Koristi se obično Le Bail-ov algoritam u kombinaciji sa metodom najmanjih kvadrata.
- Potom program rešava strukturu direktnim metodama iz podataka dobijenih na polikristalnom uzorku.
- Na kraju je moguće primeniti upotpunjavanje struktturnog modela i finalno Ritveldovo utačnjavanje kristalne strukture

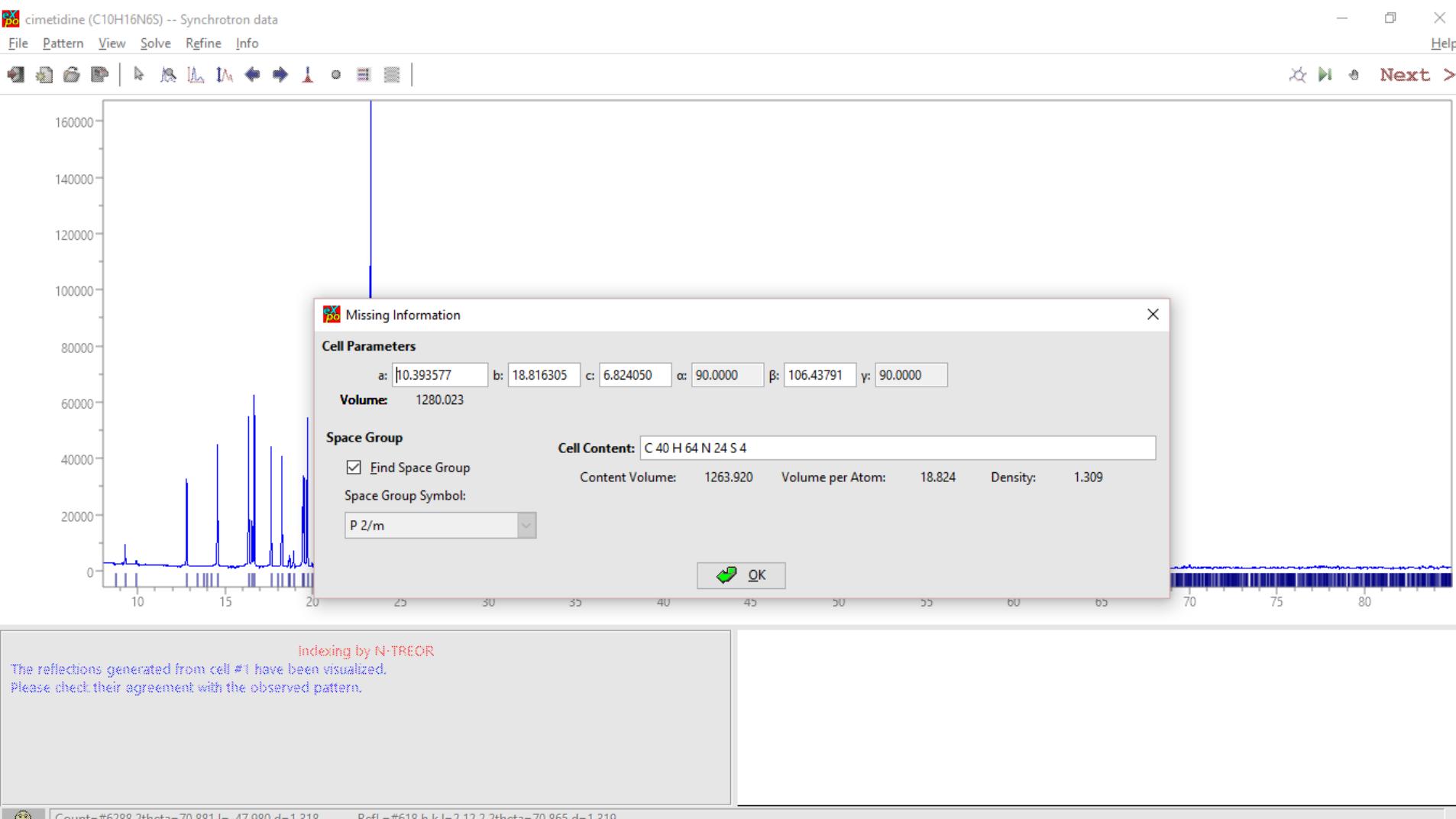
1. Određivanje i fitovanje difrakcionih maksimuma

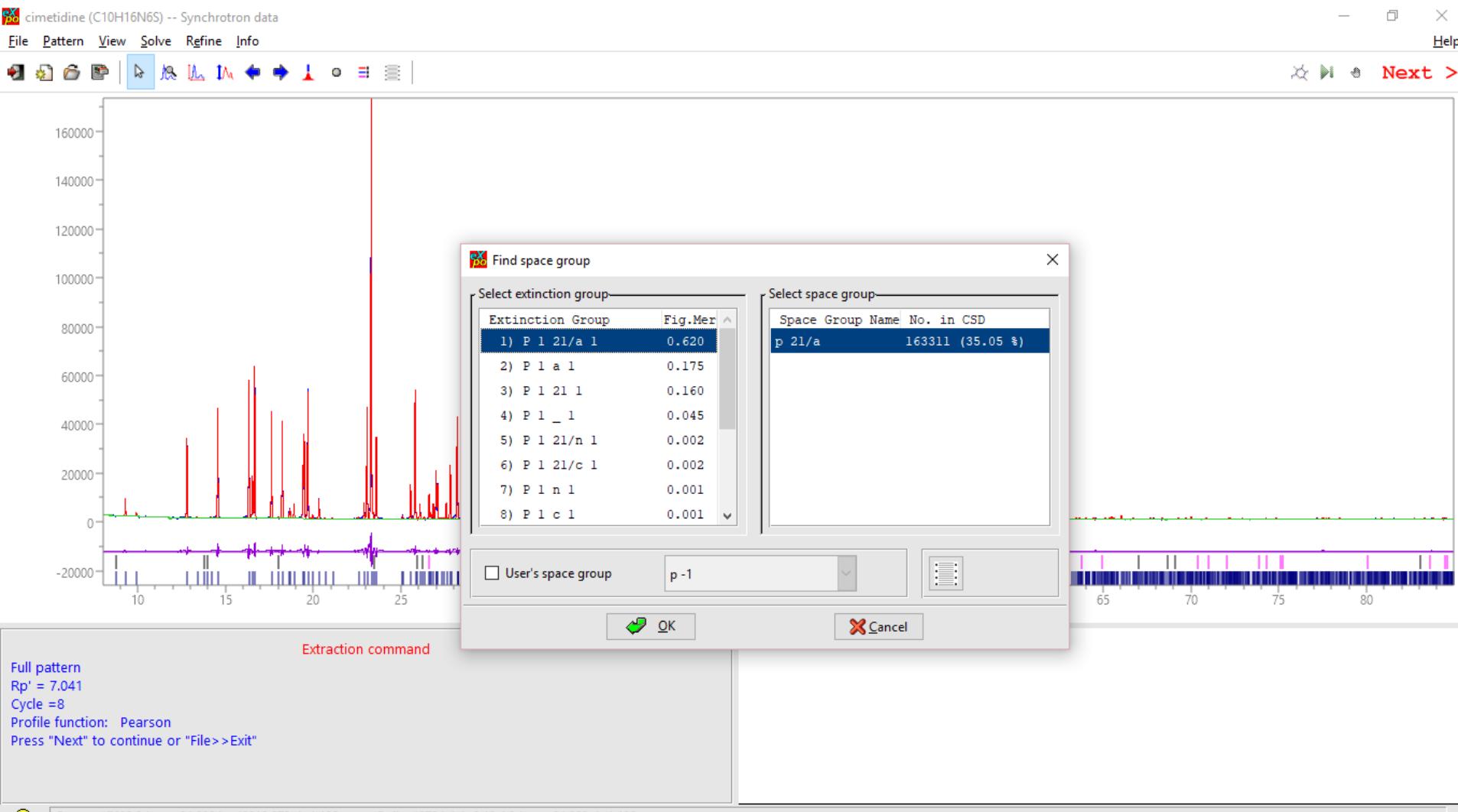
2. Automatsko indiciranje jedinične čelije pomoću programa TREOR

3. Unos hemijskog sastava i priprema za određivanje prostorne grupe

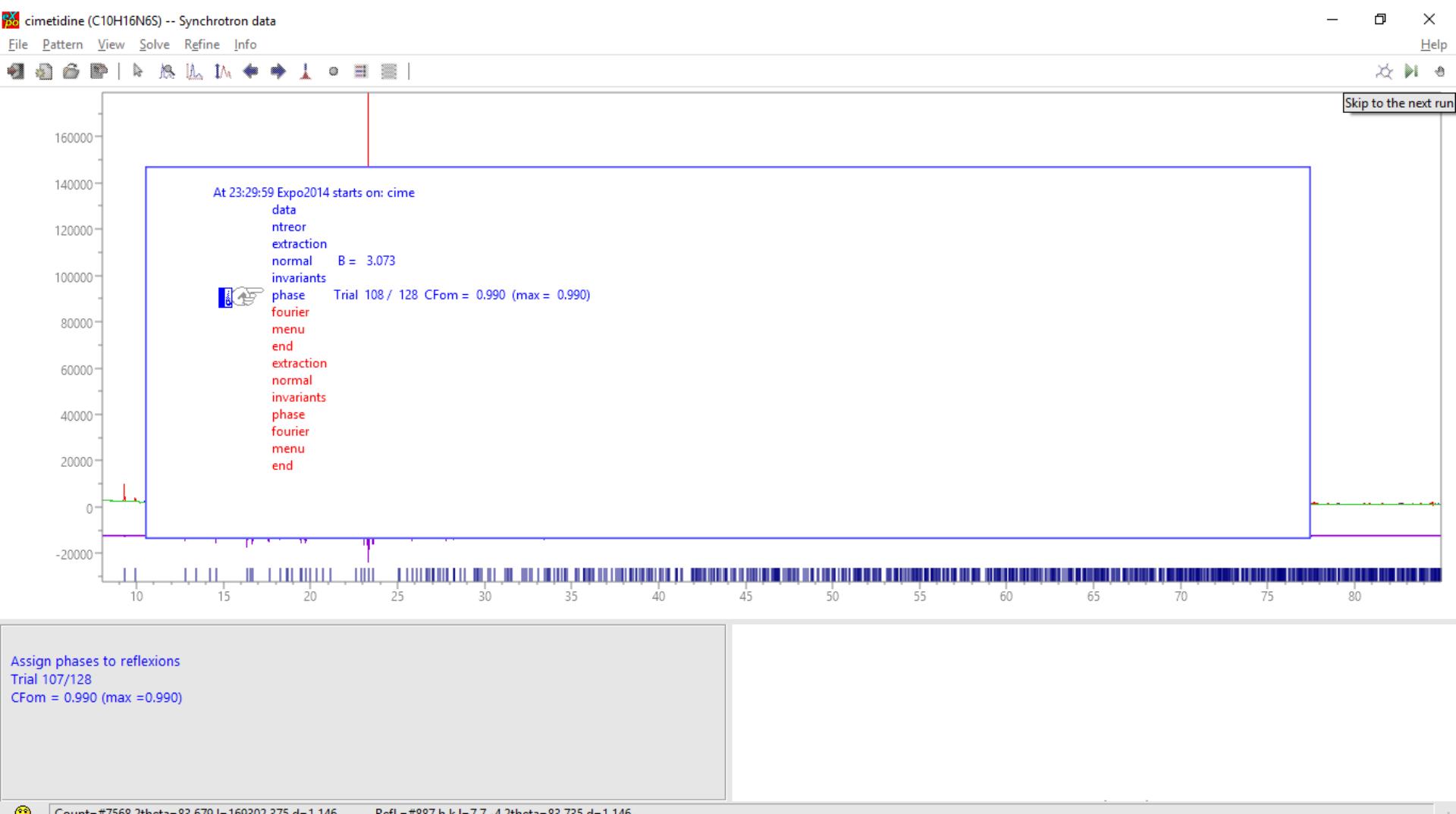

4. Određivanje prostorne grupe

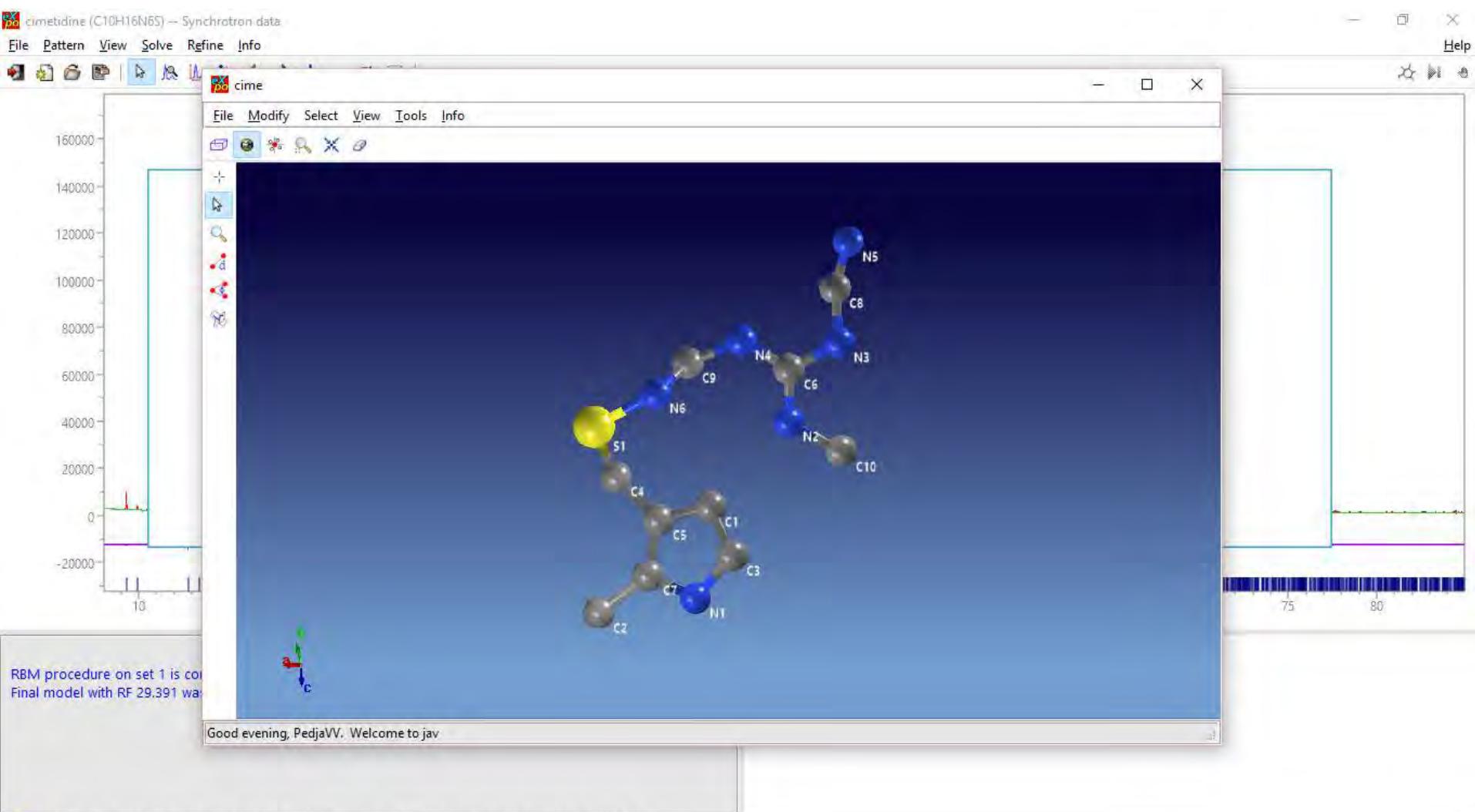

Primer EXPO2014 – cimetidin – C₁₀H₁₆N₆S

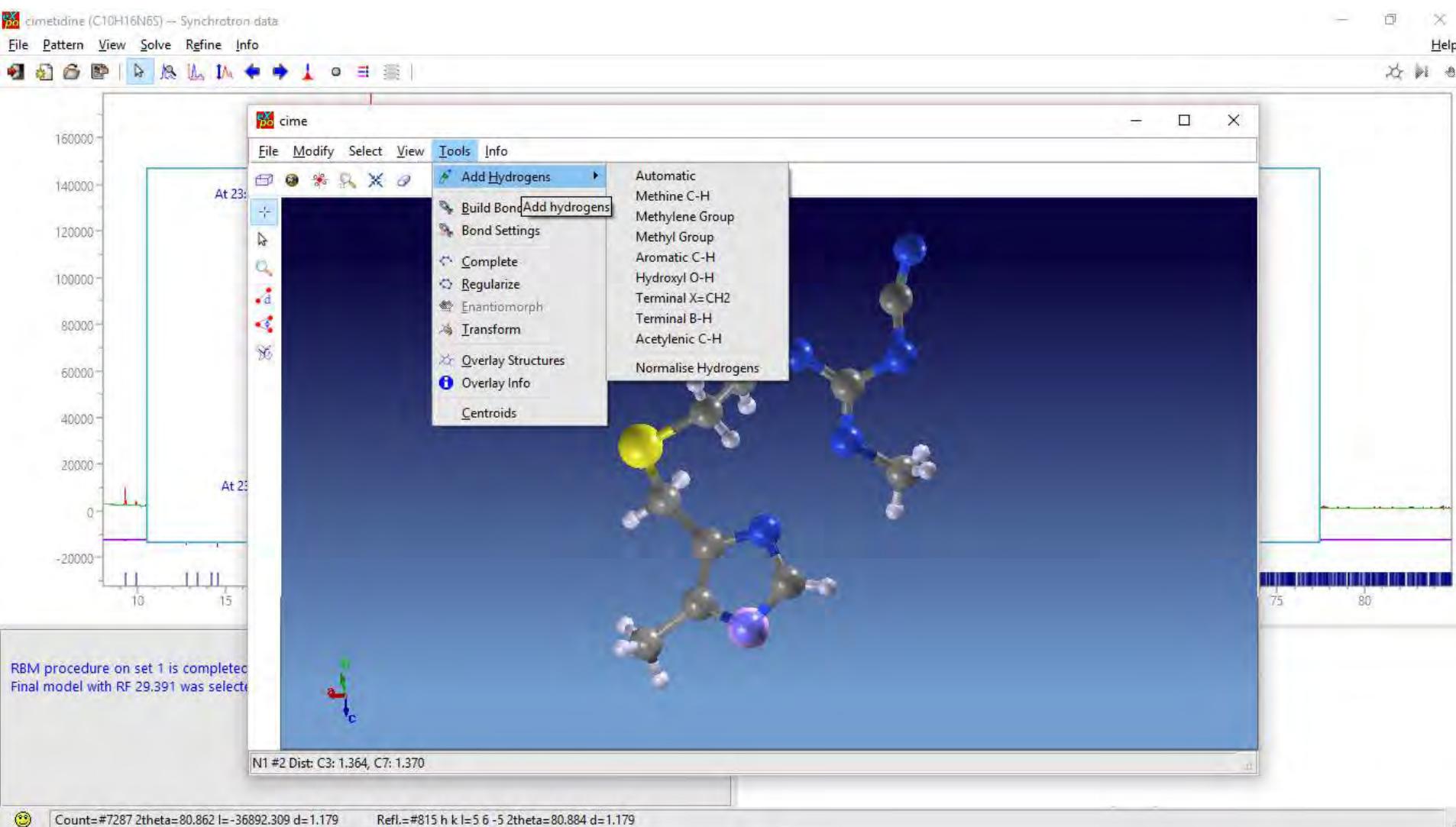
5. Rešavanje strukture direktnim metodama

6. Početni model strukture

6. Upotpunjavanje strukturnog modela

Primer EXPO2014 – cimetidin – C₁₀H₁₆N₆S

6. Ritveldovo utačnjavanje

